

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

2014/956/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014 o podpisu jménem Evropské unie a jejích členských států a prozatímním provádění Protokolu k Dohodě o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii** 1

Protokol k Dohodě o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii 3

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1398/2014 ze dne 24. října 2014, kterým se stanoví normy a postupy týkající se zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU** (1) 8

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

2014/957/EU:

- ★ **Rozhodnutí Smíšeného výboru Evropská unie-Švýcarsko pro leteckou dopravu, zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě č. 2/2014, ze dne 5. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě** 24

(1) Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 23. července 2014

o podpisu jménem Evropské unie a jejích členských států a prozatímním provádění Protokolu k Dohodě o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

(2014/956/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91, čl. 100 odst. 2 a články 207 a 212 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na akt o přistoupení Chorvatské republiky, a zejména na čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec uvedeného aktu,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 6 odst. 2 aktu o přistoupení Chorvatské republiky přistoupí Chorvatská republika k Dohodě o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé⁽¹⁾, (dále jen „dohoda“) prostřednictvím protokolu k uvedené dohodě (dále jen „protokol“). V souladu s čl. 6 odst. 2 aktu o přistoupení se na toto přistoupení použije zjednodušený postup, podle něhož protokol uzavírá Rada, jednající jednomyslně jménem členských států, a dotčené třetí země.
- (2) Dne 14. září 2012 zmocnila Rada Komisi, aby zahájila jednání s dotčenými třetími zeměmi. Jednání s Ruskou federací byla úspěšně uzavřena. Tato skutečnost byla potvrzena výměnou nót dne 24. září 2013.
- (3) Protokol by měl být podepsán jménem Unie a jejích členských států, s výhradou jeho pozdějšího uzavření.
- (4) Pokud jde o záležitosti spadající do působnosti Evropského společenství pro atomovou energii, řídí se uzavření protokolu zvláštním postupem.
- (5) Vzhledem k přistoupení Chorvatské republiky k Unii dne 1. července 2013 by se měl protokol provádět prozatímně od uvedeného dne,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, 28.11.1997, s. 3.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Protokolu k Dohodě o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, jménem Evropské unie a jejích členských států se schvaluje s výhradou jeho uzavření.

Znění protokolu se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Evropské unie a jejích členských států.

Článek 3

Protokol se provádí prozatímně ode dne 1. července 2013 až do okamžiku, kdy budou dokončeny postupy nezbytné pro jeho uzavření.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Radu
předseda
S. GOZI

PROTOKOL

k Dohodě o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, s ohledem na přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKO,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

strany Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, dále jen „členské státy“,

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“, a

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGIÍ

na straně jedné a

RUSKÁ FEDERACE

na straně druhé,

dále společně uváděné jako „smluvní strany“,

VZHLEDEM K TOMU, že Dohoda o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, (dále jen „dohoda“) byla podepsána na Korfu dne 24. června 1994,

VZHLEDEM K TOMU, že smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii byla podepsána v Bruselu dne 9. prosince 2011,

VZHLEDEM K TOMU, že podle čl. 6 odst. 2 Aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii přistoupí Chorvatská republika k uvedené dohodě uzavřením protokolu k uvedené dohodě,

S OHLEDEM NA přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii dne 1. července 2013,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Chorvatská republika přistupuje k dohodě. Chorvatská republika rovněž přijme a vezme na vědomí stejným způsobem jako ostatní členské státy znění dohody, jakož i znění společných prohlášení, prohlášení a výměny dopisů, které jsou připojeny k závěrečnému aktu podepsanému téhož dne, a protokol k dohodě ze dne 21. května 1997, který vstoupil v platnost dne 1. prosince 2000, protokol k dohodě ze dne 27. dubna 2004, který vstoupil v platnost dne 1. března 2005, a protokol k dohodě ze dne 23. dubna 2007, který vstoupil v platnost dne 1. května 2008.

Článek 2

Po podpisu tohoto protokolu oznámí Unie chorvatské znění dohody, závěrečného aktu a všech dokumentů k němu připojených, jakož i protokolů k dohodě ze dne 21. května 1997, 27. dubna 2004 a 23. dubna 2007 členskými státním a Ruské federaci. Ode dne prozatímního provádění tohoto protokolu se jazykové znění uvedené v první větě tohoto článku stává platným za stejných podmínek jako anglické, bulharské, české, dánské, estonské, finské, francouzské, italské, litevské, lotyšské, maďarské, maltské, německé, nizozemské, polské, portugalské, rumunské, řecké, slovenské, slovinské, španělské, švédské a ruské znění uvedené dohody.

Článek 3

Tento protokol je nedílnou součástí dohody.

Článek 4

1. Tento protokol je schválen smluvními stranami v souladu s jejich vlastními postupy. Smluvní strany si vzájemně oznámí dokončení postupů potřebných k tomuto účelu. Listiny o schválení budou uloženy u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie.
2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po dni uložení poslední listiny o schválení.
3. Tento protokol je prováděn prozatímně po uplynutí 15 dnů od jeho podpisu.
4. Tento protokol se použije na vztahy mezi smluvními stranami v rámci dohody ke dni přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii.

Článek 5

Tento protokol je sepsán ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, chorvatském, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a ruském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČENOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

Съставено в Брюксел на седемнадесети декември две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de diciembre de dos mil catorce.

V Bruselu dne sedmnáctého prosince dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende december to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten Dezember zweitausendvierzehn.

Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta detsembrikuu seitsmeteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the seventeenth day of December in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le dix-sept décembre deux mille quatorze.

Sastavljeno u Bruxellesu sedamnaestog prosinca dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette dicembre duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada septiņpadsmitajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai keturioliktą metų gruodžio septynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenegyedik év december havának tizenhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sbatax-il jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de zeventiende december tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia siedemnastego grudnia roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em dezassete de dezembro de dois mil e catorze.

Íntocmit la Bruxelles la șaptesprezece decembrie două mii paisprezece.

V Bruseli sedemnásteho decembra dvetisícštrnásť.

V Bruslju, dne sedemnajstega decembra leta dva tisoč štirinajst.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde december tjugohundrafjorton.

Совершено в г. Брюсселе семнадцатого декабря две тысячи четырнадцатого года.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Għall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
За государства-членъ

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
За Европийский союз

За Европейската общност за атомна енергия
 Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
 Za Evropské společenství pro atomovou energii
 For Det Europæiske Atomenergifællesskab
 Für die Europäische Atomgemeinschaft
 Euroopa Aatomenergiaühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
 For the European Atomic Energy Community
 Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
 Za Evropsku zajednicu za atomsku energiju
 Per la Comunità europea dell'energia atomica
 Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā –
 Europos atominės energijos bendrijos vardu
 az Európai Atomenergia-közösség részéről
 Fisem il-Komunità Ewropea tal-Energija Atomika
 Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
 W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
 Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
 Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
 za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
 Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
 Euroopan atomienergiajärjestön puolesta
 För Europeiska atomenergigemenskapen
 За Европейское сообщество по атомной энергии

За Руската Федерация
 Por la Federación de Rusia
 Za Ruskou Federaci
 For Den Russiske Føderation
 Für die Russische Föderation
 Venemaa Föderatsioonil nimel
 Για τη Ρωσική Ομοσπονδία
 For the Russian Federation
 Pour la Fédération de Russie
 Per la Federazione Russa
 Krievijas Federācijas vārdā –
 Rusijos Federacijos vardu
 Az Orosz Föderáció részéről
 Għall-Federazzjoni Russa
 Voor de Russische Federatie
 W imieniu Federacji Rosyjskiej
 Pela Federação da Rússia
 Pentru Federația Rusă
 Za Ruskú Federáciu
 Za Rusko Federacija
 Venäjän Federaation puolesta
 För Ryska Federationen
 За Российскую Федерацию

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) č. 1398/2014

ze dne 24. října 2014,

kterým se stanoví normy a postupy týkající se zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 375/2014 o zřízení Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci („iniciativa Humanitární dobrovolníci EU“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s nařízením (EU) č. 375/2014 by Komise měla vypracovat normy a postupy týkající se nezbytných podmínek, postupů a požadavků, jež mají uplatňovat vysílající a přijímající organizace při vyhledávání, výběru, přípravě, řízení a vysílání zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU na podporu humanitární pomoci ve třetích zemích. Nařízením (EU) č. 375/2014 stanoví, že normy mají být přijaty prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci a postupy prostřednictvím prováděcích aktů.
- (2) U všech zúčastněných stran iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, včetně samotných dobrovolníků a vysílajících a přijímajících organizací, by mělo být podporováno ztotožnění se s iniciativou.
- (3) Kompetenční rámec, který se má použít v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, musí definovat průřezové kompetence, které jsou požadovány v mnoha odvětvích dobrovolnické činnosti a zaměstnanosti, a rovněž stanovit specifické kompetence, které jsou potřebné pro iniciativu Humanitární dobrovolníci EU a pro práci na humanitární pomoci. Jeho součástí by měl být seznam příkladů technických kompetencí. To by mělo pomoci zajistit efektivní a potřebami odůvodněný výběr a přípravu zájemců o dobrovolnickou činnost na základě společného kompetenčního rámce.
- (4) Aby bylo možné jejich kompetence, vzdělávací potřeby a výsledky učení dokumentovat a hodnotit, měli by humanitární dobrovolníci EU po celou dobu své účasti na iniciativě postupovat podle snadno použitelného plánu učení a rozvoje. Při vytváření tohoto plánu se bude vycházet z poznatků získaných při iniciativách Youth Pass (pas mládeže) ⁽²⁾ a Europass ⁽³⁾.
- (5) Účastí na iniciativě Humanitární dobrovolníci EU si dobrovolníci mohou na základě znalostí, dovedností a kompetencí, které zde získají, zlepšit svou zaměstnatelnost. Účast je rovněž důkazem jejich solidarity s lidmi, kteří potřebují pomoc, a jejich odhodlání vyzdvihovat vědomí evropského občanství. Zvláštní ustanovení by proto měla v největší možné míře usnadnit uznávání neformálního a informálního učení humanitárních dobrovolníků EU v souladu s doporučením Rady ze dne 20. prosince 2012 o uznávání neformálního a informálního učení ⁽⁴⁾.
- (6) Normy, kterými se řídí partnerství mezi vysílajícími a přijímajícími organizace, jsou důležité jak pro odvětví humanitární pomoci, tak pro dobrovolnické organizace. Podporují cíl, kterým je budování partnerství mezi provádějícími organizacemi, a jsou vyjádřením vzájemné odpovědnosti těchto organizací i jednotlivých humanitárních dobrovolníků za dosahování cílů iniciativy Humanitární dobrovolníci EU. Je třeba definovat zásady, na nichž je partnerství postaveno, a dohoda o partnerství by měla stanovovat minimální požadavky pro to, aby se partneři o projekty zahrnující vysílání humanitárních dobrovolníků EU do třetích zemí mohli ucházet nebo tyto projekty spravovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 122, 24.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ <https://www.youthpass.eu/en/youthpass/>.

⁽³⁾ <https://europass.cedefop.europa.eu/editors/en/esp/compose#>.

⁽⁴⁾ 2012/C 398/01.

- (7) Zásady týkající se rovných příležitostí a nediskriminace jsou zakotveny ve vnitrostátních právních předpisech a právních předpisech Unie a vysílající a přijímající organizace by je měly vždy dodržovat a podporovat. V případě potřeby jsou nicméně podle konkrétních okolností přijaty zvláštní výjimky týkající se definice úlohy a profilu humanitárních dobrovolníků EU.
- (8) Dodržování příslušných vnitrostátních právních předpisů a práva Unie, jakož i právních předpisů přijímající země je velmi důležité. Odpovědnost za něj nesou vysílající a přijímající organizace, jež jsou rovněž povinny informovat humanitární dobrovolníky EU o jejich právech a zákonných povinnostech plynoucích z daných předpisů a o jejich právu na pojistné krytí. Základním předpokladem pro vyslání dobrovolníků je jejich jasný právní status, který by tudíž měl být definován ve smlouvě o vyslání uzavírané mezi vysílající organizací a humanitárním dobrovolníkem EU. Zvláštní pozornost by rovněž měla být věnována ochraně osobních údajů, potřebě jednat v souladu se zásadami integrity a s etickým kodexem a ochraně práv dětí a ohrožených dospělých osob, zejména zavedením zásady nulové tolerance pohlavního zneužívání.
- (9) Aby se zajistilo včasné provádění iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, je nezbytné, aby toto nařízení vstoupilo v platnost jako naléhavé, neboť obsahuje ustanovení, na jejichž základě provádějící organizace vysílají humanitární dobrovolníky EU do třetích zemí,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví normy týkající se zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU, pokud jde o tyto záležitosti uvedené v čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 375/2014:

- kompetenční rámec pro vyhledávání, výběr a přípravu dobrovolníků jako začátečníků či zkušených odborníků;
- zajištění rovných příležitostí a zamezení diskriminaci při vyhledávání a výběru;
- zajištění dodržování příslušných vnitrostátních právních předpisů a práva Unie a práva přijímající země ze strany vysílajících a přijímajících organizací;
- normy upravující partnerství mezi vysílajícími a přijímajícími organizacemi a
- zajištění uznávání schopností a dovedností získaných humanitárními dobrovolníky EU v souladu s relevantními stávajícími iniciativami Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 3 nařízení (EU) č. 375/2014 a definice uvedené v prováděcím nařízení Komise, které má být přijato na základě čl. 9 odst. 3 nařízení (EU) č. 375/2014. Použijí se rovněž tyto definice:

- „kompetencemi“ se podle definice uvedené v evropském referenčním rámci pro klíčové schopnosti pro celoživotní učení ⁽¹⁾ rozumí kombinace znalostí, dovedností a postojů odpovídajících určitému kontextu, která humanitárním dobrovolníkům EU umožní přispět k poskytování humanitární pomoci založené na potřebách;
- „průřezovými kompetencemi“ se rozumí kompetence, které jsou požadovány v mnoha odvětvích dobrovolnické činnosti a zaměstnanosti a které nejsou specifické pro odvětví humanitární pomoci;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

- c) „specifickými kompetencemi“ se rozumí kompetence, které jsou požadovány pro iniciativu Humanitární dobrovolníci EU a pro humanitární pomoc v širším slova smyslu;
- d) „technickými kompetencemi“ se rozumí kompetence, které jsou výsledkem odborných znalostí, jež jsou v kontextu humanitární pomoci opodstatněné;
- e) „výsledky učení“ se podle definice uvedené v evropském rámci kvalifikací ⁽¹⁾ rozumí vyjádření toho, co dotyčná osoba zná, čemu rozumí a co je schopna vykonávat po ukončení vzdělávacího procesu. Jsou vymezeny na základě znalostí, dovedností a kompetencí.

KAPITOLA 2

KOMPETENČNÍ RÁMEC

Článek 3

Kompetenční rámec

1. Kompetenční rámec používaný pro iniciativu Humanitární dobrovolníci EU má tři dimenze:
 - a) průřezové kompetence;
 - b) specifické kompetence a
 - c) technické kompetence.
2. Kompetenční rámec musí být přizpůsoben:
 - a) začátečníkům, zejména čerstvým absolventům, kteří mají méně než pět let odborné praxe a méně než pět let zkušeností v oblasti humanitární činnosti a
 - b) zkušeným odborníkům, kteří mají více než pět let odborné praxe v odpovědných funkcích nebo na odborné pozici.
3. Kompetenční rámec podporuje nepřetržitý proces osobního rozvoje, kterým humanitární dobrovolníci EU procházejí během různých fází své účasti na iniciativě, a zároveň slouží jako měřítko jejich posunu. Úroveň znalostí v jednotlivých kompetencích se posuzuje v souladu s přístupem podle evropského rámce kvalifikací a pomocí následujícího odstupňování:
 - a) Úroveň 4: výborná znalost;
 - b) Úroveň 3: ucelená znalost;
 - c) Úroveň 2: znalost s potřebou dalšího rozvoje;
 - d) Úroveň 1: nedostatečná znalost.
4. Definice hlavních používaných kompetencí jsou uvedeny v příloze.

Článek 4

Plán učení a rozvoje

1. Plán učení a rozvoje stanoví výsledky učení, které jsou u humanitárních dobrovolníků EU očekávány, a poskytuje informace o kompetencích, vzdělávacích potřebách a výsledcích, které mají humanitární dobrovolníci dosáhnout v jednotlivých fázích účasti na iniciativě Humanitární dobrovolníci EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 1.

2. Plán učení a rozvoje obsahuje tyto informace:
 - a) základní informace o humanitárním dobrovolníkovi EU;
 - b) základní informace o působení dobrovolníka a popis úkolů, které má vykonávat;
 - c) kompetence stanovené v kompetenčním rámci a hodnocení výkonů dobrovolníka a souvisejících výsledků učení;
 - d) případně vzdělávací potřeby a činnosti plánované za účelem dalšího rozvoje;
 - e) školení absolvovaná během odborné přípravy nebo působení a
 - f) další důležité informace.
3. Používání jednotlivých prvků plánu učení a rozvoje závisí na individuálních potřebách a ambicích humanitárního dobrovolníka EU a je pravidelně aktualizováno, zejména v těchto fázích:
 - a) výběr;
 - b) odborná příprava, případně včetně stáže;
 - c) vyslání a
 - d) hodnocení po vyslání.

KAPITOLA 3

UZNÁNÍ SCHOPNOSTÍ A DOVEDNOSTÍ ZÍSKANÝCH HUMANITÁRNÍMI DOBROVOLNÍKY EU

Článek 5

Hodnocení kompetencí a postup jejich dokumentace

1. Hodnocení kompetencí, které humanitární dobrovolníci EU získali účastí na iniciativě Humanitární dobrovolníci EU, a jejich dokumentace napomáhá k:
 - a) profesnímu uznání získaných kompetencí, které jsou případně využitelné v souvislosti s profesí a které mohou zlepšit zaměstnatelnost dobrovolníka a
 - b) společenskému uznání přínosu dobrovolníka při vyjadřování hodnot Unie a jeho solidarity s lidmi v nouzi a při vyzdvihování vědomí evropského občanství.
2. Rozsah a proces hodnocení a dokumentace se upraví tak, aby se dal použít pro začátečníky i zkušené odborníky a závisí na individuálních potřebách a ambicích humanitárních dobrovolníků EU.
3. Hodnocení a dokumentace získaných zkušeností jsou odrazem dlouhodobého procesu rozvoje, kterým humanitární dobrovolník EU prochází, a tudíž vyjádřením uznání procesu učení a rozvoje v jednotlivých fázích účasti dobrovolníka na iniciativě a podpory tohoto procesu. Hodnocení a dokumentace se provádějí na základě plánu učení a rozvoje uvedeného v článku 4.
4. Vysílající a přijímající organizace dává najevo své odhodlání hodnotit a dokumentovat zkušenosti získané humanitárními dobrovolníky EU s cílem usnadnit profesní a společenské uznání.
5. Komise a členské státy EU poskytnou příslušným vnitrostátním orgánům odpovědným za uznávání neformálního a informálního učení důležité informace o iniciativě Humanitární dobrovolníci EU a o procesu hodnocení a dokumentace, aby případně usnadnily proces formálního uznání získaných zkušeností humanitárních dobrovolníků EU v jejich zemích.

Článek 6

Profesní uznání

1. Na základě své žádosti obdrží humanitární dobrovolník EU osvědčení o účasti na iniciativě. Toto osvědčení vydává Komise a jsou v něm uvedeny alespoň tyto informace:
 - a) datum působení;
 - b) názvy a podrobnosti o vysílající a přijímající organizaci;
 - c) jméno a kontaktní údaje osoby, která dobrovolníka zaškolovala, a jeho přímého nadřízeného;
 - d) jména a kontaktní údaje osob ve vysílající a přijímající organizaci, které jsou o dobrovolníkovi ochotny poskytnout reference;
 - e) hlavní úkoly a povinnosti humanitárního dobrovolníka EU;
 - f) popis hlavních výsledků, kterých humanitární dobrovolník EU během svého působení dosáhl;
 - g) popis výsledků učení, kterých humanitární dobrovolník EU dosáhl v jednotlivých fázích své účasti na iniciativě, pomocí odstupňování v souladu s čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení.
2. Na žádost humanitárního dobrovolníka EU může být k osvědčení připojena kopie plánu učení a rozvoje.

Článek 7

Společenské uznání

1. Společenské uznání je podporováno prostřednictvím činností uvedených v plánu komunikace podle článku 17 nařízení (EU) č. 375/2014. Humanitární dobrovolník EU má možnost zapojit se do vnějších komunikačních činností s cílem šířit informace o iniciativě a o angažovanosti dobrovolníků.
2. Komise v případě potřeby organizuje mezinárodní akce za účelem osvěty a zviditelnění iniciativy.
3. Vysílající organizace šíří informace o Humanitární dobrovolníci EU a podporují zapojení do sítě dané iniciativy s důrazem na příležitosti, jež síť dobrovolníků nabízí, aby se problematice týkající se humanitární pomoci a aktivní evropského občanské věnovali i po návratu z mise.
4. Vysílající a přijímající organizace informují humanitární dobrovolníky EU o příležitostech nadále se věnovat problematice týkající se humanitární pomoci a aktivního evropského občanství. Zejména humanitární pracovníky EU povzbuzují, aby se účastnili konferencí a workshopů organizovaných na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni a sdíleli své zkušenosti se zainteresovanými zúčastněnými stranami.

KAPITOLA 4

NORMY UPRAVUJÍCÍ PARTNERSTVÍ MEZI VYSÍLÁJÍCÍMI A PŘIJÍMAJÍCÍMI ORGANIZACEMI

Článek 8

Cíl partnerství a jeho účastníci

1. Partnerství mezi vysílající a přijímající organizací obsahuje ujednání mezi partnery, kteří se ucházejí o projekty zahrnující vysílání humanitárních dobrovolníků EU do třetích zemí, jejich součástí mohou být rovněž činnosti související s budováním kapacit a/nebo technickou pomocí, a kteří tyto projekty spravují.
2. Účastníky partnerství jsou vysílající organizace v souladu s čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) č. 375/2014 a přijímající organizace v souladu s čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) č. 375/2014.
3. Při vytváření partnerství mohou vysílající a přijímající organizace jako partnery zahrnout jiné organizace, které se zaměřují na oblasti související s cíli nebo věnují projektům zahrnujícím aktivity uvedené v odstavci 1, aby přispěly se svými specifickými odbornými znalostmi.

4. Jsou-li součástí projektů činnosti související s budováním kapacit a/nebo technickou pomocí, lze za způsobilé partnery považovat vysílající a přijímající organizace, které již podstoupily proces akreditace v souladu s prováděcím nařízením Komise, které má být přijato na základě čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 375/2014, ale dosud akreditaci neobdržely, pokud uplatňují strategii pro budování kapacit a/nebo technickou pomoc odpovídající potřebám.

5. Pokud projekty slouží jako podpora opatření v reakci na mimořádné situace, mohou partnerství tvořit pouze vysílající organizace.

Článek 9

Zásady partnerství

Při činnostech v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU je podporováno nadnárodní partnerství mezi vysílajícími a přijímajícími organizacemi založené na zásadách:

- a) rovnosti;
- b) společných hodnot a společné vize;
- c) transparentnosti;
- d) odpovědnosti a důvěryhodnosti;
- e) vzájemné důvěry a respektu;
- f) komplementarity, využívání rozmanitosti společenství zabývajících se humanitární pomocí a dobrovolnickou činností s důrazem na budování místních kapacit;
- g) flexibility a přizpůsobení a
- h) vzájemnosti při rozdělování prostředků a stanovování cílů.

Článek 10

Dohoda o partnerství a normy

1. Dříve než vysílající a přijímající organizace uzavřou partnerství, vypracují přijímající organizace případně ve spolupráci s vysílajícími organizacemi posouzení potřeb zohledňující posouzení potřeb v oblasti humanitární pomoci, jež vypracovala Komise.

2. V posouzení potřeb musí být uvedeny alespoň tyto body:

- a) posouzení zranitelnosti a rizik země vyslání, včetně posouzení rizik pro ochranu, cestování a zdraví, která se humanitárních dobrovolníků EU mohou týkat;
- b) zvážení stávající kapacity přijímající organizace přijmout humanitárního dobrovolníka EU;
- c) analýza kompetencí a kapacit, které se přijímající organizaci a místnímu společenství v současné době nedostávají, s uvedením potřeb a analýzy, jak lze dané nedostatky nejlépe řešit;
- d) analýza očekávaného přínosu humanitárního dobrovolníka EU, případně předpokládané pomoci přijímající organizaci a místnímu společenství v otázce budování kapacit.

3. Dohodu o partnerství podepisují všichni partneři, aby se zajistilo dodržování těchto minimálních norem partnerství:

- a) Partnerství jsou založena na dohodě o společných hodnotách a společné vizi, zejména v otázkách dobrovolnické činnosti a humanitární pomoci;
- b) Musí být jasně definován přínos jednotlivých partnerů a jejich úkoly;

- c) Všichni partneři souhlasí se společnými cíli partnerství a se způsobem, jakým je partnerství spravováno, zejména pokud jde o:
- i) rozhodovací a pracovní postupy;
 - ii) finanční ujednání a správu;
 - iii) způsoby komunikace mezi všemi zúčastněnými stranami; četnost schůzek a inspekci na místě ze strany vysílajících organizací;
 - iv) plán práce a činností včetně harmonogramu;
 - v) přidělení úkolů v souladu s plánem komunikace iniciativy;
 - vi) sledování a hodnocení partnerství;
 - vii) vedení účetnictví a dokumentace;
 - viii) konečné úpravy a finalizaci posouzení potřeb podle odstavce 1;
 - ix) společné definování a hodnocení úkolů přidělených humanitárním dobrovolníkům EU;
 - x) úkoly a povinnosti zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU v různých fázích účasti na iniciativě Humanitární dobrovolníci EU;
 - xi) postupy pro řešení stížností (podaných v rámci partnerství nebo zvnějšku v souvislosti s činností partnerství) a řešení sporů mezi partnery;
 - xii) politiky a postupy upravující ukončení partnerství ze strany partnera;
 - xiii) finanční dopady a
 - xiv) smluvní dopady (včetně dopadů týkajících se humanitárního dobrovolníka EU a dotčených společenství).
- d) V případě potřeby bude vypracována strategie pro budování kapacit a/nebo technickou pomoc mezi partnery odpovídající potřebám a na danou strategii bude vyčleněn zvláštní rozpočet.
- e) Partneři se podílejí na vzdělávacích aktivitách a zavazují se provádět akce zaměřené na komunikaci a zviditelnění v souladu s plánem komunikace podle článku 17 nařízení (EU) č. 375/2014.

KAPITOLA 5

ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI A ZAMEZENÍ DISKRIMINACI

Článek 11

Obecná zásada

1. Iniciativa je otevřena všem způsobilým zájemcům, bez ohledu na jejich státní příslušnost, pohlaví, rasu, etnický původ, věk, sociální zázemí, náboženské vyznání nebo víru, rodinný stav nebo sexuální orientaci a jakékoli případné zdravotní postižení.
2. Vysílající a přijímající organizace se zavazují dodržovat zásady rovného zacházení, rovných příležitostí a nediskriminace. Tyto zásady jsou nedílnou součástí procesu vyhledávání, výběru a přijímání a přípravy dobrovolníků a politik a postupů řízení výkonnosti.

Článek 12

Rovné zacházení, rovné příležitosti a nediskriminace

1. Vysílající organizace má zakotvené zásady a uplatňuje politiku zajišťující v praxi na pracovišti zohledňování zásady rovného zacházení, rovných příležitostí a nediskriminace a organizační kultura podporující začlenění.

2. Politika rovného zacházení, rovných příležitostí a nediskriminace uvedená v odstavci 1 musí splňovat přinejmenším tyto podmínky:
- být v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a vnitrostátními předpisy a snažit se bránit diskriminačnímu jednání a postupům, a to včetně jakýchkoli překážek zaměstnanosti pro všechny skupiny, které jsou uvedeny v daných právních předpisech a/nebo o kterých je známo, že se při hledání zaměstnání mohou potýkat s předsudky, a u kterých tudíž hrozí, že nebudou dostatečně zastoupeny, taková jednání a postupy řešit nebo je odstraňovat;
 - zahrnovat mimo jiné všechny aspekty dobrovolnické praxe, včetně pravidel chování jednotlivců, zveřejňování volných míst, přijímání a výběru, odborné přípravy a rozvoje, řízení výkonnosti, pracovních podmínek včetně postupů odměňování a propouštění;
 - jasně definovat úkoly a povinnosti všech zaměstnanců a dobrovolníků, týmů vedoucích a řídicích pracovníků, oddělení lidských zdrojů a jakýchkoli jiných zúčastněných stran, které organizace určí;
 - být pravidelně kontrolována a přezkoumávána s cílem, aby se zajistil její soulad s příslušnými právními předpisy a její správné a účinné provádění.
3. Přijímající organizace poskytne vysílající organizaci písemné srozumění se zásadami a politikou rovného zacházení, rovných příležitostí a nediskriminace a poskytne vysílající organizaci poradenství ohledně jakýchkoli výjimek týkajících se definice úlohy a profilu humanitárního dobrovolníka EU, které jsou nezbytné na základě konkrétních souvislostí její práce.
4. Vysílající organizace je nápomocna přijímající organizaci při uplatňování politiky rovného zacházení, rovných příležitostí a nediskriminace a výjimečně přijímajícím organizacím pomáhá s případnými úpravami těchto zásad podle konkrétních okolností.
5. Je-li to možné, poskytuje vysílající organizace všem zaměstnancům pravidelná odpovídající odborná školení a instruktáž ohledně politiky a jejích zásad, aby všechny zúčastněné strany politiku pochopily, podporovaly a uplatňovaly.

KAPITOLA 6

DODRŽOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ, PRÁVA UNIE A PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ PŘIJÍMAJÍCÍ ZEMĚ

Článek 13

Obecná ustanovení

- Vysílající a přijímající organizace zajistí, aby byly dodržovány příslušné vnitrostátní právní předpisy, právo Unie a právní předpisy přijímající země, včetně:
 - nařízení (EU) č. 375/2014, včetně obecných zásad uvedených v článku 5;
 - právních předpisů upravujících právní status humanitárních dobrovolníků EU;
 - použitelných právních předpisů týkajících se pracovních podmínek, zdraví, ochrany a bezpečnosti dobrovolníků;
 - právních předpisů o rovném zacházení a nediskriminaci a
 - právních předpisů o ochraně osobních údajů.
- Vysílající a přijímající organizace informují humanitární dobrovolníky EU o jejich právech a zákonných povinnostech plynoucích z právních předpisů uvedených v odstavci 1 a o jejich právu na pojištění krytí stanoveném v prováděcím nařízení Komise, které má být přijato na základě čl. 9 odst. 3 nařízení (EU) č. 375/2014.

Článek 14

Právní status humanitárního dobrovolníka EU

- Vysílající organizace dodržuje právní předpisy upravující právní status humanitárního dobrovolníka EU. Připraví proto smlouvu o vyslání podle čl. 14 odst. 5 nařízení (EU) č. 375/2014, kterou musí podepsat vysílající organizace a humanitární dobrovolník EU. Ve smlouvě musí být uvedeny použitelné právní předpisy a právo příslušné pro smlouvu.

2. Vysílající organizace zajistí, aby přijímající organizace smlouvu dodržovala, a je odpovědná za porušení ustanovení smlouvy o vyslání ze strany přijímající organizace.

Článek 15

Povinnost informovat humanitárního dobrovolníka EU o daňových pravidlech

1. Před vysláním informuje vysílající organizace humanitárního dobrovolníka EU o veškerých daňových pravidlech vztahujících se na příspěvky na pobyt v zemi, v níž má vysílající organizace sídlo, případně v zemi vyslání.

2. Není-li humanitární dobrovolník EU rezidentem v zemi, v níž má vysílající organizace sídlo, informuje vysílající organizace humanitárního dobrovolníka EU, že je povinen seznámit se s daňovými pravidly, která země, v níž pobývá, v dané konkrétní situaci uplatňuje.

Článek 16

Ochrana údajů

1. Při zpracování osobních údajů postupují vysílající a přijímající organizace v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾, případně nařízením (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 45/2001 ⁽²⁾.

2. Vysílající a přijímající organizace zajistí, aby při zpracování údajů o zájemcích o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolnících EU, včetně jejich shromažďování, užívání, zveřejňování, nebo při vymazávání těchto údajů nedocházelo ke zneužití nebo nesprávnému užívání. To se týká všech záležitostí v souvislosti se zájemci o dobrovolnickou činnost a humanitárními dobrovolníky EU, zejména:

- a) přijímání a výběru (včetně formulářů žádostí, zápisů z pohovorů a dotazníků k sebehodnocení) a
- b) přípravy a řízení humanitárních dobrovolníků EU (včetně plánů učení a rozvoje, přezkumů výkonnosti a záznamů o zaškolení, lékařských prohlídek nebo jakýchkoli disciplinárních záležitostí).

3. Vysílající a přijímající organizace zajistí, aby byly zpracovávány pouze relevantní údaje a aby veškeré osobní údaje, jako je jméno, věk, adresa a datum narození, včetně citlivých údajů, informace týkající se přijetí, vlastního zaměstnání a výkonnosti, byly:

- a) shromažďovány zákonným způsobem a způsobem odpovídajícím legitimnímu účelu;
- b) zpracovány korektně a zákonným způsobem;
- c) v případě potřeby opravovány nebo aktualizovány;
- d) přístupné pouze oprávněným zaměstnancům;
- e) dotčenému zájemci o dobrovolnickou činnost nebo humanitárnímu dobrovolníkovi EU na žádost zpřístupněny;
- f) bezpečně uchovávány a
- g) uchovávány po dobu ne delší než je nezbytné.

4. Ke zpracování údajů uvedených v odstavci 3 musí vysílající a přijímající organizace získat výslovný souhlas humanitárního dobrovolníka EU.

5. Vysílající a přijímající organizace informují zájemce o dobrovolnickou činnost nebo humanitárního dobrovolníka EU, že mají právo na ochranu osobních údajů, právo podat stížnost a užívat své vlastní údaje a mít k nim přístup, právo znát totožnost subjektů, které budou mít přístup k jejich osobním údajům, a vědět k jakému typu údajů budou mít jednotlivé subjekty přístup.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 17

Integrita a etický kodex

1. Vysílající a přijímající organizace se dohodne na politice integrity, jejímž cílem je předcházet korupci a úplatkářství, a na etickém kodexu založeném na vhodné politice řízení vysílající organizace, která se vztahuje na humanitární dobrovolníky EU a poskytuje jim pokyny ohledně očekávaného chování, slušnosti a integrity požadované během jejich účasti na iniciativě Humanitární dobrovolníci EU.
2. Etický kodex je pro humanitární dobrovolníky EU závazný a zahrnuje přinejmenším tyto požadavky:
 - a) závazek podporovat ztotožnění s iniciativou Humanitární dobrovolníci EU a přispívat k jejím cílům;
 - b) respektování druhých, lidské důstojnosti a dodržování zásad nediskriminace;
 - c) dodržování zásad humanitární pomoci uvedených v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 375/2014;
 - d) závazek k ochraně práv dětí a ohrožených dospělých osob, zejména zavedením zásady nulové tolerance pohlavního zneužívání;
 - e) nulová tolerance k užívání drog nedovolených v zemi vyslání;
 - f) dodržování místních zákonů;
 - g) integrita, opatření proti podvodům a proti korupci;
 - h) zachování vysoké úrovně osobního a profesního chování;
 - i) dodržování postupů týkajících se ochrany, zdraví a bezpečnosti;
 - j) povinnost oznámit případné porušení etického kodexu a opatření upravující takové oznamování;
 - k) pravidla pro jednání s médii a pro správu informací a
 - l) pravidla zakazující zneužívání zařízení organizace.
3. V případě jakéhokoli porušení etického kodexu ze strany humanitárního dobrovolníka EU se postupuje podle politiky řízení vysílající organizace.
4. Hrubé porušení etického kodexu má za následek předčasný návrat humanitárního dobrovolníka EU, případně je jeho chování oznámeno příslušným profesním nebo správním organizacím či orgánům.

Článek 18

Opatření na ochranu práv dětí a ohrožených dospělých osob, včetně nulové tolerance pohlavního zneužívání

1. Vysílající a přijímající organizace se zavazují k politice nulové tolerance zneužívání dětí a/nebo ohrožených dospělých osob, včetně pohlavního zneužívání. Musí být schopny hlásit případy zneužívání, neprodleně a řádně je řešit, poskytovat pomoc obětem, předcházet viktimizaci osob, které případ oznámily, a přivést pachatele k odpovědnosti.
2. Během procesu vybírání humanitárních dobrovolníků EU a jejich úvodních školení a odborné přípravy vysílající a přijímající organizace předcházejí zneužívání vytvořením kultury otevřenosti a informovanosti ohledně daného tématu a stanovením jasných řízení a povinností v oblasti dohledu.
3. Vysílající organizace provede všechny ze zákona nařízené kontroly, aby prověřila způsobilost zájemců o dobrovolnickou činnost k práci s těmito cílovými skupinami.
4. Ve snaze zajistit, aby k danému zneužívání nedocházelo, informují vysílající a přijímající organizace zájemce o dobrovolnickou činnost nebo humanitární dobrovolníky EU o rizicích a doporučených preventivních opatřeních.

KAPITOLA 7

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. října 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA

Kompetenční rámec

1. Průřezové kompetence, které jsou požadovány v mnoha odvětvích dobrovolnické činnosti a zaměstnanosti a které nejsou specifické pro odvětví humanitární pomoci

Kompetence	Popis
1) Rozvoj a udržování vztahů založených na spolupráci	
Spolupráce s druhými	— Má povědomí o různých pracovních stylech, respektuje je a je schopen/na se jim přizpůsobit. — Chápe a akceptuje svou úlohu v týmu a pozitivně a aktivně přispívá k dosažení cílů týmu. — Sdílí užitečné informace a znalosti s kolegy, případně s širším okolím. — Konstruktivně řeší jakékoli případné konflikty.
Komunikace	— Efektivně komunikuje s ostatními členy týmu i s dalšími osobami mimo tým. — Aktivně naslouchá novým a odlišným názorům ostatních členů svého týmu. — Využívá řadu komunikačních prostředků (osobní jednání, telefon a e-mail), včetně neverbální komunikace, podle místního kontextu a situace.
2) Smýšlení a postoj	
	— Dobrovolnická práce mu/jí přináší uspokojení. — Má přehled o koncepcích dobrovolnické práce a aktivním občanství a o jejich úloze ve společnosti a má na ně vlastní názor. — Je ochoten/ochotna pomáhat bez nároku na finanční odměnu. — Je odhodlán/a vykonávat svěřené úkoly a plní je co nejlépe podle svých schopností, ačkoli za ně nedostává finanční odměnu. — Usiluje o to, aby jeho/její dobrovolnická práce byla pro organizaci přínosem, a pomáhá příjemcům (například místním společenstvím).
3) Schopnost působit v prostředí, které je vystaveno tlaku a změnám	
Sebedůvěra a odolnost	— Je schopen/na vyrovnat se se stresem a vzniklými obtížemi. — Identifikuje zdroje stresu a ví, jak jejich negativní účinky minimalizovat. — Je ochoten/na o stresu a obtížích hovořit a v případě potřeby vyhledá pomoc. — Je schopen/na se přizpůsobit životním podmínkám s velmi omezenými zdroji a velmi nízkou mírou pohodlí. — V klidu se přizpůsobuje měnící se situaci a obtížím a reaguje na ně konstruktivně. — Je si vědom/a svých silných stránek a svých limitů i jejich případného vlivu na jeho/její práci.
Samostatnost	— Sám/sama si organizuje činnosti na pracovišti i ve svém volném čase. — Organizuje si svůj pracovní den a vhodně si stanovuje priority. — Uznává hranice své odpovědnosti a v případě potřeby se obrací na příslušnou nadřízenou osobu nebo osoby.

Kompetence	Popis
Dokáže pracovat s vlastními očekáváními	— Má reálné povědomí o svém přispění k organizaci a pomoci, kterou může příjemcům poskytnout. — Svá očekávání přizpůsobuje měnící se situaci.
Mezikulturní povědomí	— Brání se kulturním stereotypům. — Je otevřen/a kulturním rozdíům a přijímá je. — Respektuje jiné kultury a své chování přizpůsobuje tak, aby nedocházelo k nedorozuměním. — V multikulturním kontextu věnuje pozornost neverbální komunikaci. — K různým vírám, společenským konvencím a hodnotám zaujímá nestranný postoj. — Prokazuje empatii a citlivost.
4) Schopnost vést lidi	
	— Motivuje ostatní členy týmu (v místě nebo v mezinárodním rozsahu) k plnění úkolů. — Dává lidem prostor, aby za své úkoly nesli odpovědnost. — Aktivně naslouchá druhým. — Vzbuzuje u ostatních důvěru. Zastává-li nadřizenou úlohu: — Jasně formuluje úkoly, které mají druzí vykonat, a svá očekávání od nich. — Kontroluje, zda jeho očekávání byla pochopena. — Poskytuje zpětnou vazbu a uznává přínos druhých. — Přijímá rozhodnutí, která odrážejí míru rizika opatření ve vztahu k jeho naléhavosti.
5) Dosahování výsledků	
Dosahuje okamžitých výsledků v oblasti budování kapacit a o těchto výsledcích i pokroku v dané oblasti informuje	— Zaujímá vstřícný a proaktivní přístup. — Určuje, která vylepšení jsou důležitá k zajištění udržitelnosti výsledků. — Efektivně sděluje výsledky. — Identifikuje osoby, u kterých se očekává, že na jeho/její práci naváží, a osobám, u kterých se očekává, že výsledky udrží, předává poznatky o provedené práci. — Hledá řešení. — Řeší jakékoli případné konflikty. Zastává-li konkrétní úlohu při budování kapacit: — Zná různé metody budování organizační kapacity v situacích s omezenými zdroji a tyto metody používá. — Zná metody a nástroje pro posuzování potřeb umožňující identifikovat oblasti, na které se má budování kapacit zaměřit, a tyto metody a nástroje používá.
Odpovědnost	— Zaměřuje se na to, aby bylo výsledků dosahováno včas. — Snaží se získat zpětnou vazbu a na jejím základě přijímá další kroky. — Informuje příslušné osoby. — Dokáže se postavit rozhodnutím a chování, která jsou v rozporu s etickým kodexem organizace a/nebo jinými příslušnými normami týkajícími se humanitární pomoci.

2. **Specifické kompetence, které jsou požadovány pro iniciativu Humanitární dobrovolníci EU a pro humanitární pomoc v širším slova smyslu**

Kompetence	Popis
6) Znalosti humanitárního kontextu iniciativy Humanitární dobrovolníci EU a uplatňování humanitárních zásad	— Prokazuje znalosti systému humanitární pomoci, různých zúčastněných stran a vazeb mezi tímto systémem a jinými vnějšími politikami, zejména s pohledu EU.— Využívá znalosti teoretických zásad a společných postupů, na nichž je humanitární pomoc založena.— Prokazuje znalosti příslušných norem humanitární pomoci a etického kodexu, a to i pokud jde o odpovědnost a řízení kvality, a právního rámce humanitární pomoci.— Prokazuje znalosti jednotlivých fází humanitární reakce včetně předcházení a připravenosti, snižování rizika katastrof, řízení rizika katastrof, reakce a obnovy.— Prokazuje teoretické a praktické znalosti z oblasti pomoci, rozvoje a strategie odolnosti.— Zohledňuje potřeby, dovednosti, kapacitu a zkušenosti lidí postižených katastrofou nebo krizemi vyžadujícími humanitární pomoc.— Chápe cíle iniciativy Humanitární dobrovolníci EU a dopady těchto cílů na práci vyslaných dobrovolníků.— Rozumí procesu výběru, odborného školení a vyslání.— Chápe úlohu dobrovolníka a opatření, která mají být učiněna před vysláním, v jeho průběhu a následně.— Využívá svých znalostí účelu této iniciativy v širších souvislostech humanitární pomoci EU.
7) Schopnost pracovat vždy bezpečným a zabezpečeným způsobem	— Je-li vyslán, chápe význam dodržování bezpečnostních postupů různých organizací.— Chápe a uplatňuje zásadu „neškodit“.— V průběhu projektu rozeznává rizika a těmto rizikům předchází.— Je schopen/na jednat v nebezpečných situacích.— Je schopen/na zvládat stres související s bezpečnostními incidenty.— Má základní znalosti první pomoci.
8) Řízení projektů s humanitárním zaměřením	— Je schopen/na popsat a analyzovat různé fáze projektového cyklu humanitární pomoci, včetně posouzení potřeb, navržení celého projektu a sestavení jeho rozpočtu, plnění projektu a jeho sledování a hodnocení.— Zná a uplatňuje základní zásady sestavování rozpočtu a přípravy návrhů.— Zná a uplatňuje základní zásady finanční správy projektů.— Chápe transparentnost procesů řízení projektů a zachovává ji.— Zná a uplatňuje základní zásady řízení výkonnosti, sledování a hodnocení.

Kompetence	Popis
9) Komunikace a propagace	— Je obeznámen/a s plánem komunikace iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, aktivně se do něj zapojuje a plní své úkoly v daném plánu. — Hovoří jasně ve prospěch organizačních hodnot a případně hodnot humanitárních dobrovolníků EU. — Rozeznává prvořadě, druhořadě a zásadní zúčastněné strany v kontextu místní humanitární pomoci. — Zná nástroje používané za účelem mobilizace podpory zúčastněných stran na mezinárodní a místní úrovni v oblasti svého působení a dané nástroje používá. — V rámci propagování iniciativy používá jasné a podložené argumenty a uplatňuje účinnou komunikační strategii.

3. Technické kompetence, které jsou výsledkem odborných znalostí, jež jsou v kontextu humanitární pomoci opodstatněné

Humanitární dobrovolníci EU mohou disponovat kompetencemi v těchto oblastech (seznam je pouze informativní):

- finance a účetnictví
- právo
- řízení a správa projektů
- sledování a hodnocení projektů
- komunikace (včetně zviditelnění, vztahů s veřejností a propagace)
- logistika a doprava
- řízení a vzdělávání lidských zdrojů
- organizační rozvoj a budování kapacit
- strategické plánování a tvorba politik
- komunikační a informační technologie v oblasti rizik
- voda a hygiena
- ochrana a nouzové usídlení
- potraviny, výživa a zdraví
- uprchlíci a vnitřně vysídlené osoby
- otázky rovnosti žen a mužů
- ochrana práv dětí
- živobytí
- propojení pomoci, obnovy a rozvoje
- řízení rizik v případě katastrof
- zvyšování odolnosti
- údaje a znalosti o katastrofách
- posuzování rizik a zranitelnosti, mapování a analýza nestability a konfliktů
- adaptace na změnu klimatu a ekosystémové řízení
- osvěta a výchova
- odolnost měst a územní plánování
- plánování místního rozvoje

- sociální ochrana a záchranné sítě
 - odolné podnikatelské prostředí a odolná infrastruktura, včetně ochrany kritické infrastruktury
 - financování rizik
 - systémy sledování a včasného varování
 - připravenost na katastrofy a plánování pro nepředvídané události
 - civilní ochrana a reakce na mimořádné situace
 - posouzení stavu po katastrofě a po konfliktu a obnova původního stavu
 - lékařské a nelékařské zdravotní služby
 - inženýrství
 - řízení dobrovolnické činnosti
-

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU, ZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ O LETECKÉ DOPRAVĚ č. 2/2014,

ze dne 5. prosince 2014,

kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě

(2014/957/EU)

VÝBOR EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (dále jen „dohoda“), a zejména na čl. 23 odst. 4 této dohody,

ROZHODL TAKTO:

Jediný článek

Příloha tohoto rozhodnutí nahrazuje přílohu dohody s platností ode dne 1. února 2015.

V Bernu dne 5. prosince 2014.

Za smíšený výbor

vedoucí delegace Evropské unie
Margus RAHUOJA

vedoucí delegace Švýcarska
Peter MÜLLER

PŘÍLOHA

Pro účely této dohody:

- Evropská unie na základě Lisabonské smlouvy, která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, nahrazuje Evropské společenství a stává se jeho nástupcem.
- Jestliže akt uvedený v této příloze obsahuje odkaz na členské státy Evropského společenství, jež bylo nahrazeno Evropskou unií, nebo na požadavek spojení s nimi, má se pro účely této dohody za to, že se odkaz vztahuje rovněž na Švýcarsko nebo na požadavek spojení se Švýcarskem.
- Odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 a (EHS) č. 2408/92 uvedené v člancích 4, 15, 18, 27 a 35 dohody se považují za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008.
- Aniž je dotčen článek 15 této dohody, „leteckým dopravcem Společenství“ podle následujících směrnic a nařízení Společenství se rozumí též letecký dopravce, který je držitelem licence a má svou hlavní provozovnu a případně sídlo podniku ve Švýcarsku v souladu s nařízením (ES) č. 1008/2008. Jakýkoli odkaz na nařízení (EHS) č. 2407/92 se považuje za odkaz na nařízení (ES) č. 1008/2008.
- Jakýkoli odkaz na články 81 a 82 Smlouvy nebo na články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie v následujících textech se považuje za odkaz na články 8 a 9 této dohody.

1. Liberalizace letectví a ostatní předpisy v odvětví civilního letectví

Č. 1008/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

Č. 2000/79

Směrnice Rady ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectví uzavřené mezi Sdružením evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropským sdružením technických letových posádek (ECA), Evropským sdružením leteckých společností (ERA) a Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IACA)

Č. 93/104

Směrnice Rady ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby ve znění:

- Směrnice 2000/34/ES

Č. 437/2003

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. února 2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek

Č. 1358/2003

Nařízení Komise ze dne 31. července 2003, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 437/2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek a kterým se mění přílohy I a II uvedeného nařízení

Č. 785/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. dubna 2004 o požadavcích na pojištění u leteckých dopravců a provozovatelů letadel ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 285/2010

Č. 95/93

Nařízení Rady ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (články 1–12) ve znění:

— nařízení (ES) č. 793/2004

Č. 2009/12

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích

Č. 96/67

Směrnice Rady ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství

(články 1–9, 11–23 a 25)

Č. 80/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. ledna 2009 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 2299/89

2. Pravidla hospodářské soutěže

Č. 1/2003

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (články 1–13, 15–45)

(V rozsahu, v němž je toto nařízení příslušné pro použití této dohody. Vložení uvedeného nařízení nemá vliv na rozdělení úkolů podle této dohody.)

Č. 773/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 1792/2006,

— nařízení Komise (ES) č. 622/2008

Č. 139/2004

Nařízení Rady ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování)

(Články 1–18, čl. 19 odst. 1–2, články 20–23)

S ohledem na čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování platí mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem toto:

- 1) S ohledem na spojení definované v článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1 uvedeného nařízení a které může být přezkoumáno v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států ES a Švýcarské konfederace, mohou osoby nebo podniky podle čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení před oznámením příslušným orgánům informovat Komisi ES prostřednictvím odůvodněného podání, že by spojení měla posoudit Komise.
- 2) Evropská komise neprodleně předá Švýcarské konfederaci všechna podání podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 139/2004 a předchozího odstavce.
- 3) Vyjádří-li Švýcarská konfederace svůj nesouhlas se žádostí o postoupení případu, příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž si ponechá svou pravomoc a případ nebude od Švýcarské konfederace postoupen podle tohoto odstavce.

S ohledem na lhůty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení o spojování:

- 1) Evropská komise neprodleně předá příslušnému švýcarskému orgánu pro hospodářskou soutěž všechny příslušné dokumenty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2.
- 2) Výpočet lhůt podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 139/2004 začíná pro Švýcarskou konfederaci ihned poté, co příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž obdrží příslušné dokumenty.

Č. 802/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (články 1–24), ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 1792/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 1033/2008,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1269/2013

Č. 2006/111

Směrnice Komise ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků

Č. 487/2009

Nařízení Rady ze dne 25. května 2009 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na některé kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy

3. Bezpečnost letectví

Č. 216/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 690/2009,
- nařízení (ES) č. 1108/2009,
- nařízení Komise (EU) č. 6/2013

Agentura má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny ustanoveními nařízení.

Komise má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny pro rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2, čl. 14 odst. 5 a 7, čl. 24 odst. 5, čl. 25 odst. 1, čl. 38 odst. 3 bodu i), čl. 39 odst. 1, čl. 40 odst. 3, čl. 41 odst. 3 a 5, čl. 42 odst. 4, čl. 54 odst. 1 a čl. 61 odst. 3.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 65 nařízení nebo v ustanoveních směrnice 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

Žádné ustanovení tohoto nařízení nelze vykládat tak, že pověřuje Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, aby jednala jménem Švýcarska v rámci mezinárodních dohod pro jiné účely než účely podpory při plnění povinností, které mu z těchto dohod plynou.

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

a) Článek 12 se mění takto:

- i) v odstavci 1 se za slovo „Společenstvím“ vkládají slova „nebo Švýcarskem“;
- ii) v odst. 2 písm. a) se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsko“;

- iii) v odstavci 2 se zrušují písmena b) a c);
- iv) doplňuje se nový odstavec, který zní:
- „3. Kdykoliv Společenství vede jednání se třetí zemí s cílem uzavřít dohodu, která stanoví, že členský stát nebo agentura může vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných leteckými úřady dané třetí země, usiluje o to, aby Švýcarsku byla nabídnuta podobná dohoda s dotčenou třetí zemí. Švýcarsko zase usiluje o uzavření dohod se třetími zeměmi odpovídajících těm, které uzavřelo Společenství.“
- b) V článku 29 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „4. Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství je výkonný ředitel agentury oprávněn zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv.“
- c) V článku 30 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „V souladu s dodatkem k příloze A uplatní Švýcarsko na agenturu Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, který je uveden v příloze A této přílohy.“
- d) V článku 37 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „Švýcarsko se plně podílí na činnosti správní rady a má v jejím rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Evropské unie, s výjimkou hlasovacího práva.“
- e) V článku 59 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „12. Švýcarsko se podílí na finančním příspěvku uvedeném v odst. 1 písm. b) podle následujícího vzorce:
- $$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$
- kde
- S = část rozpočtu agentury, která není financována z poplatků a plateb uvedených v odst. 1 písm. c) a d),
- a = počet přidružených států,
- b = počet členských států EU,
- c = příspěvek Švýcarska do rozpočtu ICAO,
- C = celkový příspěvek členských států EU a přidružených států do rozpočtu ICAO.“
- f) V článku 61 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „Ustanovení vztahující se na finanční kontrolu prováděnou Společenstvím ve Švýcarsku, která se týká účastníků činností agentury, jsou uvedena v příloze B této přílohy.“
- g) Příloha II nařízení se doplňuje o následující letadla jako výrobky, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 3 písm. a) bod ii) nařízení Komise (ES) č. 1702/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací ⁽¹⁾:
- A/c – [HB-IDJ] – typ CL600-2B19
- A/c – [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] – Gulfstream G-IV
- A/c – [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – Gulfstream G-V
- A/c – [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] – MD900.

Č. 1108/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. října 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 216/2008 v oblasti letišť, uspořádání letového provozu a letových navigačních služeb a zrušuje směrnice 2006/23/ES

(¹) Úř. věst. L 243, 27.9.2003, s. 6.

Č. 805/2011

Nařízení Komise ze dne 10. srpna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k udělování průkazů způsobilosti a některých osvědčení řídicích letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

Č. 1178/2011

Nařízení Komise ze dne 3. listopadu 2011, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se posádek v civilním letectví podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 290/2012,
- nařízení Komise (EU) č. 70/2014,
- nařízení Komise (EU) č. 245/2014

Č. 3922/91

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví (články 1–3, čl. 4 odst. 2, články 5–11 a 13) ve znění:

- nařízení (ES) č. 1899/2006,
- nařízení (ES) č. 1900/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 8/2008,
- nařízení Komise (ES) č. 859/2008

Č. 996/2010

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES

Č. 2003/42

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. června 2003 o hlášení událostí v civilním letectví (články 1–12)

Č. 1321/2007

Nařízení Komise ze dne 12. listopadu 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zařazování informací o událostech v civilním letectví, jejichž výměna proběhla v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, do centrální evidence

Č. 1330/2007

Nařízení Komise ze dne 24. září 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro šíření informací o událostech v civilním letectví zúčastněným osobám podle čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES

Č. 2042/2003

Nařízení Komise ze dne 20. listopadu 2003 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 707/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 376/2007,
- nařízení Komise (ES) č. 1056/2008,
- nařízení Komise (EU) č. 127/2010,

- nařízení Komise (EU) č. 962/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 1149/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 593/2012

Č. 104/2004

Nařízení Komise ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví pravidla organizace a složení odvolacího senátu Evropské agentury pro bezpečnost letectví

Č. 2111/2005

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 2005 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, o informování cestujících v letecké dopravě o totožnosti provozujícího leteckého dopravce a o zrušení článku 9 směrnice 2004/36/ES

Č. 473/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro seznam Společenství uvádějící letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedený v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005

Č. 474/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedeného v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005, naposledy pozměněné:

- prováděcím nařízením Komise (EU) č. 368/2014

Č. 1332/2011

Nařízení Komise ze dne 16. prosince 2011, kterým se stanoví společné požadavky na užívání vzdušného prostoru a provozní postupy pro palubní protisrážkový systém

Č. 646/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. července 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro pokuty a penále na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

Č. 748/2012

Nařízení Komise ze dne 3. srpna 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 7/2013,
- nařízení Komise (EU) č. 69/2014

Č. 965/2012

Nařízení Komise ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 800/2013,
- nařízení Komise (EU) č. 71/2014,
- nařízení Komise (EU) č. 83/2014,
- nařízení Komise (EU) č. 379/2014

Č. 2012/780

Rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2012 o přístupových právech k evropské centrální evidenci bezpečnostních doporučení a odpovědí na ně zřízené podle čl. 18 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES

Č. 628/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 28. června 2013 o pracovních postupech Evropské agentury pro bezpečnost letectví pro provádění standardizačních kontrol a pro sledování uplatňování pravidel nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a o zrušení nařízení Komise (ES) č. 736/2006

Č. 139/2014

Nařízení Komise ze dne 12. února 2014, kterým se stanoví požadavky a správní postupy týkající se letišť podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

Č. 319/2014

Nařízení Komise ze dne 27. března 2014 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví a o zrušení nařízení (ES) č. 593/2007

Č. 452/2014

Nařízení Komise ze dne 29. dubna 2014, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu provozovatelů ze třetích zemí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

4. Ochrana letectví před protiprávními činy

Č. 300/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002

Č. 272/2009

Nařízení Komise ze dne 2. dubna 2009, kterým se doplňují společné základní normy ochrany civilního letectví před protiprávními činy stanovené v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 297/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 720/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 1141/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 245/2013

Č. 1254/2009

Nařízení Komise ze dne 18. prosince 2009, kterým se stanoví kritéria umožňující členským státům odchýlit se od společných základních norem v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a přijmout alternativní bezpečnostní opatření

Č. 18/2010

Nařízení Komise ze dne 8. ledna 2010, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, pokud jde o specifikace národních programů řízení kvality v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy

Č. 72/2010

Nářízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví postupy provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy

Č. 185/2010

Nářízení Komise ze dne 4. března 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 357/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 358/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 573/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 983/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 334/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 859/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1087/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1147/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 173/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 711/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1082/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 104/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 246/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 654/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1103/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1116/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 278/2014,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 687/2014

Č. 2010/774

Rozhodnutí Komise ze dne 13. dubna 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy obsahující informace uvedené v čl. 18 písm. a) nařízení (ES) č. 300/2008, ve znění:

- rozhodnutí Komise K(2010) 2604,
- rozhodnutí Komise K(2010) 3572,
- rozhodnutí Komise K(2010) 9139,
- prováděcího rozhodnutí Komise K(2011) 5862,
- prováděcího rozhodnutí Komise K(2011) 8042,
- prováděcího rozhodnutí Komise K(2011) 9407,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 1228,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 5672,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 5880,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 1587,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 2045,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 4180,

- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 7275,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 1200,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 1635,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 3870,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 4054

Č. 2013/511

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2013, pokud jde o detekční kontrolu cestujících a osob jiných než cestujících zařízením pro stopovou detekci výbušnin (ETD) v kombinaci s ručním detektorem kovů (HHMD)

5. Uspořádání letového provozu

Č. 549/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení), ve znění:

- nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 6, 8, 10, 11 a 12.

Článek 10 se mění takto:

V odstavci 2 se slova „na úrovni Společenství“ nahrazují slovy „na úrovni Společenství, zahrnující Švýcarsko“.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 5 nařízení (ES) č. 549/2004 nebo v ustanoveních rozhodnutí 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

Č. 550/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb), ve znění:

- nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má vůči Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 9a, 9b, 15a, 16 a 17.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

- a) Článek 3 se mění takto:

V odstavci 2 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

- b) Článek 7 se mění takto:

V odstavcích 1 a 6 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

- c) Článek 8 se mění takto:

V odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

- d) Článek 10 se mění takto:

V odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

- e) Čl. 16 odst. 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise sdělí své rozhodnutí členským státům a vyzoomí o něm poskytovatele služeb, pokud je tím z právního hlediska dotčen.“

Č. 551/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o organizaci a užívání vzdušného prostoru v jednotném evropském nebi (nařízení o vzdušném prostoru), ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 3a, 6 a 10.

Č. 552/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě), ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 4, 7 a čl. 10 odst. 3.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) Článek 5 se mění takto:

V odstavci 2 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“;

b) Článek 7 se mění takto:

V odstavci 4 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“;

c) Příloha III se mění takto:

V druhé a poslední odrážce oddílu 3 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“.

Č. 2150/2005

Nařízení Komise ze dne 23. prosince 2005, kterým se stanoví společná pravidla pro pružné užívání vzdušného prostoru

Č. 1033/2006

Nařízení Komise ze dne 4. července 2006, kterým se stanoví požadavky na postupy pro letové plány v předletové fázi pro jednotné evropské nebe, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 428/2013

Č. 1032/2006

Nařízení Komise ze dne 6. července 2006, kterým se stanoví požadavky na automatické systémy pro výměnu letových údajů pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 30/2009

Č. 1794/2006

Nařízení Komise ze dne 6. prosince 2006, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navigační služby, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 1191/2010,

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012

Č. 730/2006

Nařízení Komise ze dne 11. května 2006 o klasifikaci vzdušného prostoru a o přístupu letů podle pravidel pro let za viditelnosti nad letovou hladinu 195, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012

Č. 219/2007

Nařízení Rady ze dne 27. února 2007 o založení společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR), ve znění:

- nařízení Rady (ES) č. 1361/2008,
- nařízení Rady (EU) č. 721/2014

Č. 633/2007

Nařízení Komise ze dne 7. června 2007, kterým se stanoví požadavky použití protokolu pro přenos zpráv o letu pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 283/2011

Č. 482/2008

Nařízení Komise ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví systém zajištění bezpečnosti softwaru, který má být zaveden poskytovateli letových navigačních služeb, a kterým se mění příloha II nařízení (ES) č. 2096/2005

Č. 29/2009

Nařízení Komise ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojem pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 441/2014

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I části A se doplňují slova „Switzerland UIR“.

Č. 262/2009

Nařízení Komise ze dne 30. března 2009, kterým se stanoví požadavky na koordinované přidělování a užívání dotazovacích kódů režimu S pro jednotné evropské nebe

Č. 73/2010

Nařízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací pro jednotné evropské nebe

Č. 255/2010

Nařízení Komise ze dne 25. března 2010, kterým se stanoví společná pravidla uspořádání toku letového provozu, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012

Č. 691/2010

Nařízení Komise ze dne 29. července 2010, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě a mění nařízení (ES) č. 2096/2005, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1216/2011

Nápravná opatření přijatá Komisí podle čl. 14 odst. 3 nařízení jsou pro Švýcarsko povinná poté, co je svým rozhodnutím přijme smíšený výbor

Č. K(2010) 5134

Rozhodnutí Komise ze dne 29. července 2010 o ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe

Č. 2014/672

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. září 2014 o prodloužení období ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe

Č. 176/2011

Nařízení Komise ze dne 24. února 2011 o informacích poskytovaných před zřízením a úpravou funkčního bloku vzdušného prostoru

Č. 2011/121

Rozhodnutí Komise ze dne 21. února 2011, kterým se na roky 2012 až 2014 stanoví výkonnostní cíle a varovné prahové hodnoty na úrovni Evropské unie pro poskytování letových navigačních služeb

Č. 677/2011

Nařízení Komise ze dne 7. července 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) a kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2010

Č. 2011/4130

Rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2011 o jmenování manažera struktury vzdušného prostoru pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) jednotného evropského nebe

Č. 1034/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011 o dohledu nad provozní bezpečností uspořádání letového provozu (ATM) a letových navigačních služeb a o změně nařízení (EU) č. 691/2010

Č. 1035/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb a mění nařízení (ES) č. 482/2008 a (EU) č. 691/2010, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 448/2014

Č. 1206/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na identifikaci letadla pro účely přehledu v jednotném evropském nebi

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I se doplňují slova „Switzerland UIR“.

Č. 1207/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na výkonnost a interoperabilitu přehledu v jednotném evropském nebi

Č. 923/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 26. září 2012, kterým se stanoví společná pravidla létání a provozní předpisy týkající se služeb a postupů v oblasti letecké navigace a kterým se mění prováděcí nařízení (ES) č. 1035/2011 a nařízení (ES) č. 1265/2007, (ES) č. 1794/2006, (ES) č. 730/2006, (ES) č. 1033/2006 a (EU) č. 255/2010

Č. 1079/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. listopadu 2012, kterým se stanoví požadavky na rozestup kanálů hlasové komunikace pro jednotné evropské nebe, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 657/2013

Č. 390/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě

Č. 391/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navigační služby

Č. 409/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013 o definici společných projektů, vytvoření správy a identifikaci pobídek podporujících provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu

Č. 2014/132

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví výkonnostní cíle pro síť uspořádání letového provozu a varovné prahové hodnoty na úrovni Evropské unie na druhé referenční období 2015–2019

Č. 716/2014

Prováděcí nařízení Komise ze dne 27. června 2014 o zřízení pilotního společného projektu na podporu provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu

6. Životní prostředí a hluk

Č. 2002/30

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (články 1–12 a 14–18)

(Uplatní se změny přílohy I na základě přílohy II kapitoly 8 (Dopravní politika) oddílu G (Letecká doprava) bodu 2 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie).

Č. 89/629

Směrnice Rady ze dne 4. prosince 1989 o omezení emisí hluku civilních podzvukových proudových letadel

(Články 1–8)

Č. 2006/93

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o regulaci provozu letadel uvedených v části II kapitoly 3 svazku 1 přílohy 16 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví, druhé vydání (1988)

7. Ochrana spotřebitele

Č. 90/314

Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy

(Články 1–10)

Č. 93/13

Směrnice Rady ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách

(Články 1–11)

Č. 2027/97

Nářízení Rady ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod (články 1–8), ve znění:

— nařízení (ES) č. 889/2002

Č. 261/2004

Nářízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91

(Články 1–18)

Č. 1107/2006

Nářízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě

8. Různé

Č. 2003/96

Směrnice Rady ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny

(čl. 14 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 2)

9. Přílohy:

A: Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie

B: Ustanovení o finanční kontrole prováděné Evropskou unií, která se týká švýcarských účastníků činností Evropské agentury pro bezpečnost letectví

PŘÍLOHA A

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESAE) požívají Evropská unie a ESAE na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, POHLEDÁVKY A OPERACE EVROPSKÉ UNIE*Článek 1*

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřeby; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY*Článek 5*

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 7

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání;
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistizení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ ÚČASTNÍCI SE ČINNOSTI ORGÁNŮ EVROPSKÉ UNIE

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI EVROPSKÉ UNIE

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Uní a jejími úředníky a jinými zaměstnanci. Tato imunity požívají i po ukončení své funkce;
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno;
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Článek 15

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními dotčenými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH U EVROPSKÉ UNIE

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednájí orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými orgány příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

Dodatek

POSTUPY PRO POUŽÍVÁNÍ PROTOKOLU O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE VE ŠVÝCARSKU

1. Rozšíření působnosti na Švýcarsko

Všechny odkazy na členské státy uvedené v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol“) se považují rovněž za odkazy na Švýcarsko, není-li dále stanoveno jinak.

2. Osvobození agentury od nepřímých daní (včetně DPH)

Zboží a služby vyvážené ze Švýcarska nepodléhají švýcarské dani z přidané hodnoty (DPH). Pokud se jedná o zboží a služby dodané agentuře ve Švýcarsku pro její úřední potřebu, uplatní se osvobození od DPH v souladu s čl. 3 druhým pododstavcem protokolu, a to formou vrácení daně. Osvobození od DPH lze uplatnit, pokud skutečná nákupní cena zboží a poskytnutých služeb, která je uvedena na faktuře nebo na rovnocenném dokladu, je nejméně 100 švýcarských franků (včetně daně).

Vrácení DPH lze uplatňovat na základě předložení příslušných švýcarských formulářů hlavnímu oddělení pro DPH federálního daňového úřadu. Žádosti o vrácení musí být zpravidla vyřízeny do tří měsíců ode dne podání spolu s příslušnými nezbytnými doklady.

3. Postupy pro uplatňování pravidel týkajících se zaměstnanců agentury

Pokud se jedná o čl. 12 druhý pododstavec protokolu, osvobozuje Švýcarsko, v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva, úředníky a ostatní zaměstnance agentury ve smyslu článku 2 nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ⁽¹⁾ od federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Evropská unie a které podléhají jeho vnitřní dani.

Pro účely článku 13 protokolu se Švýcarsko nepovažuje za členský stát ve smyslu výše uvedeného bodu 1.

Úředníci a ostatní zaměstnanci agentury, jakož i jejich rodinní příslušníci, na které se vztahuje systém sociálního pojištění pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie, nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění.

Soudní dvůr Evropské unie má výhradní pravomoc ve všech otázkách týkajících se vztahů mezi agenturou nebo Komisí a jejími zaměstnanci, pokud jde o používání nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽²⁾ a ostatních právních předpisů Evropské unie o pracovních podmínkách.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ze dne 25. března 1969, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se stanoví zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (pracovní řád ostatních zaměstnanců) (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

PŘÍLOHA B

FINANČNÍ KONTROLA ŠVÝCARSKÝCH ÚČASTNÍKŮ ČINNOSTÍ EVROPSKÉ AGENTURY PRO BEZPEČNOST LETECTVÍ

Článek 1

Přímá komunikace

Agentura a Komise komunikují přímo se všemi osobami nebo subjekty usazenými ve Švýcarsku, které se účastní činností agentury, a to jako smluvní strany, účastníci programů agentury, příjemci plateb z rozpočtu agentury nebo Společenství nebo jako subdodavatelé. Tyto osoby mohou Komisi a agentuře přímo poskytnout veškeré příslušné informace a dokumentaci, jež jsou povinny sdělovat na základě nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí, a uzavřených smluv nebo dohod a rozhodnutí přijatých v rámci těchto aktů.

Článek 2

Kontroly

1. V souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾, a finančním nařízením přijatým správní radou agentury dne 26. března 2003, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ⁽²⁾, jakož i ostatními nástroji, na které odkazuje toto rozhodnutí, mohou smlouvy nebo úmluvy uzavřené a rozhodnutí přijatá s příjemci usazenými ve Švýcarsku stanovit, že úředníci agentury a Komise nebo jiné osoby pověřené agenturou a Komisí mohou v prostorách příjemců a jejich subdodavatelů kdykoli provádět vědecké, finanční, technologické nebo jiné audity.
2. Úředníci agentury a Komise, jakož i ostatní osoby pověřené agenturou a Komisí mají přiměřený přístup do míst, k pracím, dokumentům a k ostatním informacím – včetně jejich elektronické podoby – potřebným pro výkon takových auditů. Toto přístupové právo je jasně stanoveno ve smlouvách nebo dohodách uzavřených s cílem provádět nástroje, na které odkazuje toto rozhodnutí.
3. Evropský účetní dvůr má stejná práva jako Komise.
4. Audity lze provádět pět let po ukončení platnosti tohoto rozhodnutí nebo podle podmínek uzavřených smluv nebo dohod a přijatých rozhodnutí.
5. Švýcarský federální kontrolní úřad je předem informován o auditech prováděných na švýcarském území. Tato informace není zákonnou podmínkou pro provedení těchto auditů.

Článek 3

Kontroly na místě

1. Na základě této dohody je Komise (OLAF) oprávněna provádět na švýcarském území kontroly a inspekce na místě, a to v souladu s podmínkami a ustanoveními nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽³⁾.
2. Kontroly a inspekce na místě připravuje a řídí Komise v úzké spolupráci se švýcarským federálním kontrolním úřadem nebo jinými příslušnými švýcarskými orgány jmenovanými švýcarským federálním kontrolním úřadem, které jsou včas informovány o předmětu, účelu a právním základu kontrol a inspekcí, aby mohly poskytnout veškerou nezbytnou podporu. Za tímto účelem se úředníci příslušných švýcarských orgánů mohou kontrol a inspekcí na místě účastnit.
3. Pokud si to příslušné švýcarské orgány přejí, provádějí kontroly a inspekce na místě společně s Komisí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 23. prosince 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72).

⁽³⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Pokud se účastníci programu brání kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou švýcarské orgány kontrolorům Komise v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou podporu, která provedení kontroly nebo inspekce na místě umožní.

5. Komise neprodleně uvědomí švýcarský federální kontrolní úřad o všech skutečnostech nebo podezřeních týkajících se nesrovnalostí, které objevila v průběhu kontroly nebo inspekce na místě. Komise je v každém případě povinna informovat výše uvedený orgán o výsledku těchto kontrol a inspekci.

Článek 4

Informace a konzultace

1. Pro účely řádného provádění této přílohy si příslušné švýcarské orgány a orgány Společenství pravidelně vyměňují informace a na žádost jedné ze stran vedou konzultace.

2. Příslušné švýcarské orgány neprodleně informují agenturu a Komisi o všech skutečnostech či podezřeních, které objevily a které se týkají nesrovnalostí v oblasti uzavírání a provádění smluv nebo dohod uzavřených za použití nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí.

Článek 5

Důvěrnost informací

Informace sdělené nebo získané v jakékoli formě na základě této přílohy jsou chráněny úředním tajemstvím a požívají stejné ochrany, jaká přísluší podobnému druhu informací na základě švýcarského práva a příslušných předpisů platných pro orgány Společenství. Tyto informace nelze sdělovat jiným osobám kromě těch, od kterých se znalost těchto informací vyžaduje vzhledem k jejich funkci v orgánech Společenství, členských státech nebo Švýcarsku, a nelze je využívat k jiným účelům než k zajištění účinné ochrany finančních zájmů smluvních stran.

Článek 6

Správní opatření a sankce

Aniž je dotčena platnost švýcarského trestního práva, agentura nebo Komise může uložit správní opatření a sankce v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ⁽¹⁾ a nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽²⁾.

Článek 7

Náhrada a vykonatelnost

Rozhodnutí agentury či Komise přijatá v oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou vykonatelná ve Švýcarsku.

Příkaz k výkonu vydá bez jakékoliv další kontroly s výjimkou ověření pravosti aktu orgán určený švýcarskou vládou, který o tom uvědomí agenturu či Komisi. Výkon rozhodnutí se provede v souladu se švýcarským procesním řádem. Zákonnost rozhodnutí o výkonu podléhá kontrole Soudního dvora Evropské unie.

Pro vykonatelnost rozsudků Soudního dvora Evropské unie vynesných na základě rozhodčí doložky platí stejné podmínky.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS